

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ดูใจตัวเอง

เจ้าเหตุมหาเหตุอยู่ที่หัวใจ ดูแต่สิ่งที่มาหลอกลวงให้เป็นบ้าไปตามมันนั่นแหละ ดูหัวใจบ้างซิ ลูกชาวพุทธไม่ดูหัวใจจะเป็นลูกชาวพุทธได้ที่ไหน ไม่ค่อยดูหัวใจกันนั่นซิ พระพุทธเจ้าสอนให้ดูหัวใจ เราเป็นลูกชาวพุทธดูใจมันแสดงอะไร ๆ บ้าง มันผาดโผน โจนทะยานยังงี้ ๆ บ้าง จิตใจมันผาดโผนโจนทะยานมาก โลกไม่ดู มันดันออก ๆ ให้เรามองเห็นแต่ภาพข้างหน้าที่มันหลอกไว้ ๆ แล้วก็ดันกันไป คือตัวดันออกไปนี้เราไม่เห็น เหมือนอย่างไฟฉายนี้ เราเห็นแต่ความสว่างข้างหน้า อะไรเป็นต้นเหตุให้มันฉายออกไปนี้เราไม่ได้ดู เปิดสวิตช์ดับสวิตช์

ใจนี้ท่านว่ามหาเหตุ อย่างที่พระอัสสชิแสดงแก่พระสารีบุตร ตอนพระสารีบุตร เป็นปริพาชก กำลังเสาะแสวงหาธรรม หาทางออกจากทุกข์ ก็ไปเจอพระอัสสชิพอดี พระอัสสชิเป็นพระอรหันต์ด้วยไม่ใช่พระธรรมดา เป็นพระอรหันต์ ไปดูกิริยาอาการ เวลาท่านเข้าบิณฑบาต ดูกิริยามารยาทเหลือบซ้ายมองขวานำดูหน้าชมหน้ากราบไหว้บูชา ทุกอย่าง เกิดความเลื่อมใส ต่อมตามหลังท่านไป พอพ้นจากหมู่บ้านแล้วก็เข้าไปหา ท่านถามปัญหาท่านว่า พระคุณเจ้าบวชในสำนักใด ดูกิริยาอาการทุกอย่างนำเคารพ เลื่อมใสมากนัก แล้วครูอาจารย์ของท่านคือใคร ท่านสั่งสอนว่ายังงี้ ครูอาจารย์สั่งสอน ก็บอกว่าคือพระพุทธเจ้าเป็นครู แล้วท่านสอนว่ายังงี้ ก็บอกว่าอาตมาฟังบวชมาถึง ธรรมวินัยใหม่ ๆ ยังไม่มีความรู้อันกว้างขวางพอ จะแสดงให้ท่านฟังแต่เพียงโดยย่อ

จากนั้นก็ยกขึ้นมา เย ธมฺมา เหตุปฺปภา เตสํ เหตุํ ตถาคโต เตสญจ โย นิโรธो จ เอวํ วาที มหาสมโณ ว่าธรรมทั้งหลายเกิดไม่ว่าดีว่าชั่ว ทุกเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดเกิดขึ้นจากใจนี้ทั้งนั้น เมื่อจะดับก็ดับที่ใจ ดับที่ต้นเหตุที่ใจนี้ทั้งนั้น พอฟังเพียงเท่านั้นละพระสารีบุตรรู้ธรรมทันทีเลย สำเร็จพระโสดาในเวลานั้น แล้วถามถึงสำนักที่ท่านอยู่ว่าอยู่ที่ไหน ๆ พอทราบแล้วออกจากนั้นก็ไปบอกพระโมคคัลลาน์ที่เป็นสหายกัน ไปบอกธรรมข้อนี้ละให้พระโมคคัลลาน์ฟัง ทางนั้นก็สำเร็จฝั่งจากพระสารีบุตรสำเร็จจากเพื่อนเดียวกัน สำเร็จเป็นพระโสดาขึ้นในขณะนั้น

ทั้งสองคนนี้ก็เลยชวนกันไป แต่ก่อนอยู่ในสำนักสญชัย มีบริวาร ๒๕๐ ชักชวนกันออกจากสำนักสญชัยไป ๒๕๐ คนไปเฝ้าพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงแสดงธรรมให้ฟัง ๗ วันพระโมคคัลลาน์สำเร็จเป็นพระอรหันต์ ๑๕ วันพระสารีบุตรสำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา บริษัทบริวารที่ว้าวมกกันแล้วได้ ๒๕๐ คนนั้นสำเร็จก่อนหมดเลย เพราะ

ท่านเหล่านี้ไม่คิดมาก พระสารีบุตรพระโมคคัลลาน์เป็นผู้มีปัญญา ต้องพิจารณา ไตร่ตรองลงจนถึงขีดแล้วก็ลงเลย สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา จากหัวใจดวงนี้แหละ

นรกอเวจีอยู่ที่หัวใจเป็นต้นเหตุที่จะสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านี้ เรื่อยๆ เข้าใจว่า อยู่ในดินฟ้าอากาศ ที่ไหนไม่มี ไม่มีความหมายสิ่งเหล่านั้น มีความหมายอยู่กับใจ ไปหมายเขาอย่างนั้น ไปหมายเขาอย่างนี้ คิดเขาอย่างนั้นปรุงอย่างนี้ ฉายแสงออกไป ตลอดวันเวลา ไม่ดูหัวใจ ศาสนาท่านสอนที่หัวใจให้ดูหัวใจตัวเองบ้าง สมมุติว่าโกรธให้ เขา ให้ดูเรื่องความโกรธมันเผาใครก่อน มันเผาเรานั้นแหละก่อน นี่ละตัวเหตุขึ้นแล้ว เผาเราแล้ว แล้วระเบิดไปเผาคนอื่นอีกให้เขาร้อนตามอีก และระเบิดสาดกระจายไป ทุกแห่งทุกหนจากหัวใจดวงเดียวนี้ ให้ดูตรงนี้บ้างซิ

มันตื่นมันเต้นอยู่ไม่หยุดไม่ถอยแหละกิเลสพาคนเป็นบ้านะ อย่าเข้าใจว่ากิเลส จะพาคนถอยบ้าเลยนะ ไม่มีคำว่าถอยบ้า มีแต่คืบหน้าก้าวหน้าไป ก้าวหน้าก้าวบ่า นั้นเอง เป็นบ้าไปอย่างนั้น หัวใจดวงนี้ดวงมันหมุนมันเวียนมันเป็นบ้ายู่ทั่วโลก ดินแดน หัวใจแต่ละดวง ๆ มันหมุนเป็นบ้ายู่ครอบโลกธาตุอยู่ที่นี่ ดูหัวใจเจ้าของนั้นซิ วันนี้เทศน์อย่างนี้ให้ฟังชัด ๆ เสีย ไม่ได้ฟังคำนี้เราไม่เคยเทศน์ เทศน์อย่างนี้นะ แล้ว ฟัง-ฟังให้ถึงใจ นี่ปฏิบัติมาอย่างนี้ด้วย พระพุทธเจ้าสอนอย่างนี้ พระองค์ทรงรู้มาแล้ว ด้วย คือหัวใจนี้เอง แล้วสาวกทุกองค์สำเร็จมาอย่างนี้หมด นี่เราก็ปฏิบัติมาเราก็ดูตรงที่ พระพุทธเจ้าบอก ดูก็เห็นจริง ๆ เอ้าพูดให้มันชัดก็ว่ามันเห็นจริง ๆ มากน้อยเหตุใด กองไฟใหญ่อยู่นี้มันแสดงขึ้นมา เอน้ำดับไฟคือใจ สติปัญญาหยั่งลงไปกำหนดดู ที่ แรกบังคับกันเสียก่อนด้วยท่าทางวิธีการต่าง ๆ แล้วก็ค่อยสงบลง ๆ

ไฟเมื่อมีน้ำดับมันก็ต้องสงบตัวลงไปจนกระทั่งดับมอดไปหมดเลย อันนี้เมื่อน้ำ มีมากมันก็ดับลงไปเลยไฟกองนี้ ราคคฺคิ โทสคฺคิ โมหคฺคิ ไฟคือราคะ ไฟคือโอหะ ไฟ คือโมหะ ดับลงไปที่นี่ ก็สว่างจ้าขึ้นมา พอไฟอันนี้ดับเท่านั้นสว่างจ้าไปหมดเลยครอบ โลกธาตุ นั่นละที่นี้ไม่มีเรื่องอะไรเลย พอเรื่องนี้ดับเสียเรื่องเดียวเท่านั้นโลกนี้เหมือนไม่มี ว่างเปล่าไปหมดเลย เพราะจิตดวงนี้เป็นบ้าไปเที่ยวติดเที่ยวค้นหาเรื่องอาหารา ตลอดเวลา พอกิเลสตัวเป็นเหตุนี้ดับลงไปด้วยน้ำคือธรรม ดับลงไปแล้วก็สงบเงียบเลย แล้วไม่มีอะไรกังวลใจท่านตั้งแต่วันตรัสรู้ขึ้นมา ไม่ว่าพระพุทธเจ้าไม่ว่าพระอรหันต์ทุก ๆ พระองค์ พอน้ำดับไฟอันนี้ลงสนิทร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วพริบเดียวเท่านั้นแล้วหมดเลย ตั้งแต่นั้นเท่านั้นละที่นี้ ท่านจึงเรียกว่านิพพานเที่ยงตลอดอนันตกาลเลย ไม่มีคำว่า กำเริบเสิบสานไปไหนอีกแล้ว ไฟไม่มีแล้วภัยจะมาจากไหน ภัยมันมาจากไฟ

นี่ก็ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ เราจวนตายเราจึงได้ แยกออกมาบ้างในธรรมะประเภทต่าง ๆ เรียกว่าเอาตัวเอาเจ้าของออกอันเลย แต่ก่อน

เทศน์ไปกลาง ๆ เทศน์เด็ดเทศน์เดี่ยวเทศน์ขนาดไหนก็เอาธรรมเป็นศูนย์กลาง ๆ แม้จะเป็นของกลางเป็นสักขีพยานแก่ผู้เทศน์ก็ตาม แต่ผู้เทศน์ไม่ได้แสดงตัวออกไปว่าเป็นยังไง นี่ได้แสดงออกบ้างแล้วให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟังแล้ว ถึงเรื่องที่ว่าเอาตัวออกยื่น ได้พูดหลายครั้งแล้ว ในปีนี้ได้เริ่มพูดแล้ว มันจวนตายเข้ามาแล้วก็บอกชัด ๆ อย่างนี้แหละ ผู้ที่คิดสูงคิดต่ำมีคนเรา คิดละเอียดลอมมี คิดหาเหตุหาผลหาหลักหาเกณฑ์มี ไม่ใช่รุ่มง่ามตัวมเต็มแบบเป็นเต่าไปหมดนี้ ที่นี้จะเทศน์ธรรมะแบบเต่าให้ฟังกันทั่วโลกทั่วดินแดน ผู้ที่เป็นสัตว์ที่สูงกว่านั้นยังมี มีอุปนิสัยสามารถที่จะรับรู้ในธรรมทั้งหลายให้เป็นคติเครื่องเตือนใจกระพืออยู่ในหัวใจจนกระทั่งวันตายมี ก็แยบคายบ้างเพื่อให้พิจารณา

แต่ระวังกิเลสมันจะหอบกองพลกองพันมารบนะ หาว่าหลวงตานี้พูดอวด นี้ละกิเลสมันออกทันทีนะ หาว่าหลวงตานี้พูดอวด พูดอย่างนั้นอย่างนี้ พูดโอ้อวดให้เขานับถือ นับถือไม่นับถือก็ตามหลวงตาไม่เคยสนใจกับสิ่งอะไร พูดเพื่อทำนุทั้งหลายที่มาฟังวันไหนก็เต็มศาลาทุกวัน ๆ มา เราจนแทบเป็นแทบตาย...รับแขก อิดหนาระอาใจจนจะตายแล้วนะเหล่านี้ พูดจริง ๆ นะมันเป็นจริง ๆ หลบแขกหลบคนหลบจะตายสู้ไม่ไหว ตั้งแต่เข้าจนกระทั่งมีตมาทุกวัน ๆ ทุกเวลาเต็มอยู่ที่นี่ ออกมาข้างนอกไม่ได้ ออกมาข้างนอกมันรุ่ม อยู่ข้างในก็เข้าไปรุ่มไปยุ่งอยู่ที่นี่จะไม่ระอาอย่างไรคนเมื่อกวกันขนาดนั้นเมื่อถูกกวมาก ๆ เข้าเป็นยังงี้ ตั้งแต่น้ำมันยังขุ่นเป็นตมเป็นโคลน นี่ธาตุขันธ์ของคนเราธรรมดานี้ มันก็ขุ่นเป็นตมเป็นโคลนได้เหมือนกัน

เพราะฉะนั้นจึงได้เทศน์ให้ฟังให้ชัด ๆ ว่า ให้ระงับดับนี้ให้ดี มากน้อยยังงี้ก็ได้ ระงับตัวไฟตัวนี้ที่มันจะแสดงฤทธิ์เดชอยู่ตลอดเวลา นี่มันพาเจ้าของคิดตลอดเวลา นะ ไม่ว่าเศรษฐกิจไม่ว่าคนทุกชั้นคนจน ไม่ว่าคนโง่คนฉลาด ที่ตามสมมุตินิยมเสกสรรปั้นยกกันขึ้น ไฟเผาหัวใจกันทั้งนั้นแหละ ดูหัวใจแล้วดูตน เราอย่าไปดูต้นไม้ภูเขาตูสมบัติเงินทองข้าวของ ดุยศถาบรรดาศักดิ์ ดูลม ๆ แล้ง ๆ ให้ดูที่หัวใจที่ไฟเผาอยู่นั้น พออันนี้ระงับลงไปแล้วมันจะระงับหมดเรื่องราวทั้งหลาย เป็นอย่างนั้น นี่ปฏิบัติมาอย่างนั้น ชัดกันจนกระทั่งถึงน้ำตาร่วงสู้กิเลสไม่ได้เราก็ดูไม่ได้ลิ้ม ไม่ลิ้มจนกระทั่งวันนี้และวันตายยังไม่ลิ้มอีกนะ นี่เวลามันมีอำนาจมาก

ไฟกองนี้มันมีอำนาจมากมันแผ่พวงพาน เข้าไปอยู่ในป่าในเขาจะไปพัดกับกิเลสเอาให้อย่างเต็มเหนี่ยวละนะคราวนี้ หลีกจากครูบาอาจารย์ออกไปเข้าไปอยู่ในภูเขา ป่ามันสงบสงัด ป่าไม่มีเรื่องอะไร แต่หัวใจมันสร้างเรื่องขึ้นมาละซิ วุ่นอยู่กับเจ้าของคนเดียวเป็นบ้าอยู่คนเดียว โอ๊ย อย่างนี้จะอยู่คนเดียวได้ยังงี้ นี่หนีจากครูบาอาจารย์ไม่ได้ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว สู้มันไม่ได้ น้ำตาร่วงไม่ได้ลิ้มนะ ลงออกถึงภูถึงมิ่งที่เดียวชัดกับกิเลส

นี่ ฟังซิว่ากูมึง กูมึงในใจไม่ใช่กูมึงออกมาข้างนอก มึงยังงิมึงต้องฟังวันหนึ่ง กูจะเอาให้มึงฟังแน่ ๆ มึงเอาหูขนาดนี้เขี่ยวะ น้ำตาร่วง

ไอโห สู้มันไม่ได้ ตั้งสติพัลลัมผล็อย ๆ ตั้งเพื่อลัมไม่ใช่ตั้งเพื่ออยู่ ตั้งต่อหน้าต่อตานั้นมันลัมต่อหน้าต่อตาให้เห็น ปิดที่เดียวตลกหัวทวิปโน่น สมมุติว่าเราต้อยเข้าไปนี่มันปิดแขนเรานี้ตลกหัวทวิป อำนาจแห่งความรุนแรงของกิเลส มันแรงขนาดนั้นนะอยู่ในหัวใจนี้ ถ้าดูมันถึงเห็นอย่างนั้นซิ นี่ดูมันนะมันเห็นสู้มันไม่ได้ก็บอกว่าสู้มันไม่ได้ มากี่เอากันแหละ ชัดกันไม่ถอย ลงกูมึงถึงกันเลย เรียกว่ามันถึงใจแล้วนะ มึงเอาหูขนาดนี้เขี่ยวะ ยังไงกูได้ทีแล้วกูจะเอามึงเหมือนกัน ยังงิมึงต้องฟัง มึงไม่ฟังวันหนึ่งมึงต้องฟังวันหนึ่ง มึงไม่ฟังกูต้องฟัง ต้องตายกัน ต่างคนต่างสู้กันไม่มีถอยกัน เอ้า กิเลสกับเราเป็นคู่ต่อสู้กันนี่จนกระทั่งถึงวันตายไม่ให้เป็น เอาให้ตายด้วยกัน กิเลสไม่ตายก็เราตายเท่านั้น

ชัดกันเลยตั้งแต่บัดนั้นมาแหละไม่มีวันลัมหูลัมตา ๙ ปีเต็ม ตั้งแต่ปฏิบัติธรรมะขึ้นเวทีไม่มีกรรมการมาแยกไม่มีการให้น้ำ ทำไมจึงว่าไม่มีการให้น้ำ ออกปฏิบัติดูแต่หัวใจ พอตื่นปั๊บขึ้นมาดูหัวใจแล้วชัดกันอยู่ที่นี่แล้วตลอดจนกระทั่งหลับอย่างนี้เป็นประจำมาเลย การงานอะไรมายุ่งไม่ได้ ไปอยู่ในป่าในเขาอยู่คนเดียวไปคนเดียว ไปอยู่กับคนอื่นมันเป็นน้ำไหลบ่า เดี่ยวคนนั้นรับผิดชอบคนนี้ คนนี้รับผิดชอบโดยสัญชาตญาณอยู่ในตัวนั้นแหละ ไม่สะดวกไม่สนุกพึดกับกิเลส ไปคนเดียวอยากกินก็กิน ไม่อยากกินก็วันช่างมัน มันจะเป็นก็รู้เจ้าของ มันจะตายก็รู้เจ้าของ ชัดกันอยู่นั้นเป็นเวลา ๙ ปีเต็มไม่เคยลดละละนี้ ถ้าเป็นนักมวยก็กรรมการนี้เข้ามายุ่งไม่ได้ ไม่มีกรรมการและไม่ต้องการให้น้ำ ชัดกันอยู่ตลอด ๙ ปีเต็ม

หนักใหม่ชัดกับกิเลสพิจารณาซิ ตื่นขึ้นมาดูแล้วนี่ ชัดกันแล้วนะ พอตื่นขึ้นมาชัดกันแล้วจนกระทั่งหลับ พอตื่นขึ้นมาชัดกันแล้วอยู่อย่างนี้เป็นประจำจนถึงที่ว่า ๙ ปี ฟังซิหนักใหม่ ให้ไปติดตารางเราสมัครไปติดถ้าแกกิเลสได้อย่างที่เราทำนี่นะ แต่นี่มันแกกิเลสไม่ได้มันซิ มันหนักยิ่งกว่าคนคุกคนตารางเป็นไหน ๆ การฆ่ากิเลสเป็นของเล่นเมื่อไร แทบเป็นแทบตาย เอากันเสียจนกระทั่งมันม้วนเสียเสียทางใดทางหนึ่ง ม้วนเสียนี้ปีพ่อแม่ครูจารย์มันมรณภาพนั้นละ ปีชัดกันเต็มเหนี่ยว เป็นวาระสุดท้ายที่จะตกเวทีไม่ทราบทางไหนตก พ่อแม่ครูจารย์ล่วงไปได้ ๓ เดือนเท่านั้นก็ชัดกันละซิ ไม่ทราบทางไหนตกเวที จากนั้นหมู่เพื่อนก็รุมตั้งตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ แล้วไม่ทราบว่าจะไรตกเวทีกองอยู่นั้น ม้วนเสียลงไปนั้น เป็นแรงเป็นกามากินหรือไม่กินไม่สนใจกับหัวมันแหละ แล้วไม่ทราบว่าจะไรมันตกลงไปนั้น จากนั้นหมู่เพื่อนก็เกาะพริบมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้

เป็นยังไงเทศน์วันนี้ ท่านทั้งหลายได้ฟังแล้วยัง เอามาหลอกท่านทั้งหลายหรือ
ธรรมเทศนา นี้ เอาชีวิตเข้าแลกมาจนกระทั่งปานนี้ จนกระทั่งชาวบ้านชาวเมืองเขาแตก
บ้านไปดูเราก็เคยพูดให้ฟังแล้ว ว่าเราจะตายแล้วอยู่ในป่าในเขาคนเดียว ก็ได้เป็นแล้ว
ได้พูดให้ท่านทั้งหลายฟังแล้วเอามาโกหกกันได้หรือ นั้นถึงขนาดนั้นละหนักหรือไม่
หนัก เจ้าของยังไม่รู้เจ้าของจะตาย คนอื่นเขารู้เขาตีเกราะประชุมมาดูเราว่าเราตายแล้ว
อยู่ในป่าในเขา นั้นละหนักไหมฟังซิ นั้นละชดกับกิเลส

กิเลสไม่ใช่ของเล่นนะ เรื่อย่าเห็นเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ว่ากิเลสเป็นของดิบของดี
เพลินเป็นบ้ากับมันอยู่ตลอดเวลา โลกเวลานี้กำลังเป็นฟืนเป็นไฟเพราะกิเลสหลอกคน
ไม่ใช่เพราะอะไรนะ ชดลงไปกิเลสมันเสื่อลงไปแล้วไม่มีอะไรติดอะไรดี้น สามแดน
โลกธาตุนี้เหมือนไม่มี เพราะอะไร เพราะจิตหมดความยุ่งแล้ว ไฟกองสำคัญมันอยู่ใน
หัวใจนี้ดับปรินลงไปหมดแล้ว น้ำดับปรินลงไปไม่มีเหลือแล้วมีอะไร คำว่านิพพาน
เที่ยงหาที่ไหนหานิพพาน ไม่ต้องหา

พระสาวกทั้งหลายไม่เคยไปทูลถามพระพุทธเจ้าว่าข้าพระองค์สำเร็จแล้วยัง ไม่
ว่าพระองค์ใดละพระสาวกของพระพุทธเจ้าไม่เคยไปทูลถาม ของอันเดียวกัน รู้อย่าง
เดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ละได้อย่างเดียวกัน เหมือนกับเรารับประทานต่างคนต่าง
อิมแล้วถามกันหาอะไร ใครอิมก็เต็มตัวของคนนั้น คนไหนอิมก็เต็มตัวของคนนั้น นี้อิม
ในธรรมทั้งหลาย ในโลกทั้งหลายก็เต็มตัวเต็มหัวใจอย่างนั้นแล้วจะไปทูลถามอะไร
พระพุทธเจ้าก็รู้อย่างนี้ ก็เห็นอย่างนี้ ของอันเดียวกัน พระพุทธเจ้ามีที่หมิ่นที่แสบที่ล้าน
ๆ พระองค์เป็นอันเดียวกัน อย่างเดียวกันอย่างนี้แล้วจะไปถามใคร ถ้าเจ้าของไม่เป็น
บ้าถามเจ้าของเอง นี้เจ้าของไม่เป็นบ้าแล้วจะไปถามใคร ให้เห็นอย่างนั้นซิ เมื่อเป็น
อย่างนั้นแล้วอยู่ไหนก็อยู่ เรื่องธาตุขันธ์ไม่มีประมาณของมันละ มันอยากไปเมื่อไรมันก็
ไปของมัน ขอให้ทำความดีของเจ้าของ

หัวใจดวงนี้ไม่ตายนะ พอตายจากนี้แล้วก็ออกจากร่างนี้ เรียกว่าร่างตายนี้แล้ว
ไปเกิดร่างนั้น ๆ สูง ๆ ต่ำ ๆ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ไม่มีประมาณ มันเกิดมันตายกองกันมานี้
สักก็กัปกี่กัลป์แล้วแต่ละบุคคล ๆ นั้น เป็นยังไงมากน้อยเพียงไร แล้วจะสมัครตาย
กองกันอยู่หรือ มองไปที่ไหนเห็นแต่เขียนใบสมัครกันเต็มบ้านเต็มเมือง ในครัวนอก
ครัว ในวัดในวา มองไปเห็นมือไม่ว่างนะ ทำอะไร เขียนใบสมัคร เขียนใบสมัครอะไร
สมัครตายกองกันเข้าใจไหม มีแต่เขียนใบสมัครตายกองกัน ที่จะเขียนใบสมัครเพื่อจะ
พ้นจากความทุกข์ตายกองกันนี้ไม่มี เราอยากว่าไม่มี เติมนัจกรมอยู่ก็เขียนใบสมัครอยู่
ในทางจกรมนะ นั่งภาวนาอยู่เขียนใบสมัครอยู่ในนั่งภาวนา แล้วเข้าไปถามไม่ว่าจะเดิน
ไม่ว่าจะยืน

สมมุติว่าไปถามนะ เราไม่ไปถามแหละ ไปถามหาอะไรมันเสียเวลาเรื่องบางอย่างนั้น ถ้าสมมุติว่าถามว่านี่เขียนอะไร เขียนใบสมัคร แล้วหน้าไม่มองดูเราด้วยนะมันขาดเวลาที่เขียนใบสมัคร ทางตอบก็ตอบหน้าจะแหงนดูผู้ถามไม่แหงนดูนะ เขียนเรื่อย เขียนใบสมัคร สมัครอะไร สมัครตายกองกันเพื่อกองทุกข์ทั้งหลายทับหัว มีแต่อย่างนั้นทั้งนั้นนะ ไม่ต้องดูไกลละดูเข้ามาตรงนี้ มีแต่พวกเขียนใบสมัครตายกองกัน ไม่เห็นโทษเห็นภัยของกิเลสเลย พระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัยละซิ ตรัสรู้ปั้งขึ้นมาแล้ว โอโห ถ้าลงขนาดนี้แล้วจะสอนใครได้ เป็นอย่างนี้แล้ว ก็เหมือนกับว่าให้คนคนเดียวนี้ไปยกภูเขาทั้งลูก ใครจะยกได้ ภูเขาทั้งลูกหนักขนาดไหน

คนเพียงคนเดียวจะไปยกภูเขาขึ้นทั้งลูกได้หรือ นี่พระพุทธเจ้ารู้เพียงพระองค์เดียวจะยกสัตว์โลกทั้งหลายซึ่งเป็นเหมือนภูเขาทั้งลูกนี้ขึ้นทั้งหมดได้หรือ ไม่ได้ ไม่ได้ก็จำเป็นทำยังไง ก็พิจารณาซิแยกแยะออกไป อ้อ เอาภูเขาไม่ได้ก็เอาสิ่งที่เกิดอยู่บนภูเขา ไม่ว่าจะป็นต้นไม้ใบหญ้าอะไรก็ตาม ไปถอดเอาถอนเอา ๆ อันไหนที่พอเป็นประโยชน์แล้วก็ถอนออก ๆ ถอนออกไปตามภูเขานั้นแหละ ส่วนภูเขาที่ให้มันอยู่นั้นส่วนไหนที่พอเป็นประโยชน์ พอจะหยิบดึงขึ้นมาได้เอามาเป็นประโยชน์ก็ดึงเอา ๆ นี่ละที่ว่าสอนโลก ผู้ที่สำเร็จผู้สำเร็จ คือถอนออกมาได้อย่างนั้นแหละ ไม่ใช่ว่าจะได้หมดนะ

นี่ละเรื่องของธรรมกับกิเลสมันหนาแน่นขนาดนั้นนะ กิเลสนี่หนามากที่สุดแน่นอนมากที่สุด พระพุทธเจ้าก็ตาม พระสาวกองค์ไหน เราอยากว่าทุกองค์พอสำเร็จปั้งขึ้นมาแล้วจะท้อพระทัยท้อใจ ไม่ทราบว่าจะสอนโลกไปได้ยังไง ความรู้เป็นอย่างนี้ ความเป็นอย่างนี้ ของจิตของเราที่เป็นอย่างนี้แล้วกับโลกเป็นยังไง มันไม่อยากจะพูดจะปรารถถึงเสียแล้วแหละ โลกเขากลับว่าเป็นบ้า ย่านโลกเขาเป็นบ้านั้นนะ ถ้าไม่รู้จักก็ว่ากลัวโลกเขาว่าเป็นบ้า เปิดให้ฟังอีกทีหนึ่งถ้ามันอ่อนภาษานัก เป็นอย่างนั้นแหละ นี่เราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้น

ท่านทั้งหลายอย่าอนใจนะ ศาสนาพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ เป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน มีแต่กิเลสมันปิดไว้ ๆ น้ำนี้เต็มอยู่ในบึง แต่ว่าจอกแหนมันปกคลุมหุ้มห่อไว้ไม่ให้มองเห็นน้ำ ปิดมิดเลยไม่มองเห็นน้ำเลย มองลงไปทั้งสระก็มีตั้งแต่จอกแต่แหนเต็มไปหมดไม่มองเห็นน้ำ ก็บอกว่าน้ำในสระนี้ไม่มี น้ำในสระไม่มี ใครมองลงไปก็ว่าน้ำในสระไม่มี ๆ มันจะมีอะไรมันไม่เปิดจอกเปิดแหนออกดูน้ำจะเห็นอะไร นี่มรรคผลนิพพานไม่มี ๆ

ศาสนานั่นละคือบึงใหญ่ ธรรมะอยู่ในวงศาสนาที่ท่านแสดงไว้บริสุทธิ์พุทธโอ นั้นแลคือน้ำที่ใสสะอาดที่สุด จอกแหนได้แก่กิเลส ใครไม่เปิดดูก็ไม่เห็นละซิ ก็ว่ามรรคผล

นิพพานไม่มี ตายแล้วสูญไปแล้ว ให้กิเลสหลอกไม่ทราบเป็นก็ขึ้น ๆ กิเลสหลอกคน แล้วสัตว์โลกทั้งหลายก็วิ่งตามมัน ๆ ไปอย่างนั้นแหละ แม่ที่สุดเข้ามาอยู่ในวัดแล้วก็ยังไม่พ่นเขียนใบสมัคกร ไปคันดูชิวในยามมีดินสอมีกระดาษใหม่ คันดูชิวตามยามเหล่านี้ มีดินสอกระดาษใหม่ ดินสอกระดาษไว้สำหรับจดใบสมัคกรทั้งนั้นไม่ใช่เขียนอะไรนะ จะเขียนใบสมัคกรไปสวรรค์นิพพานไม่มี มีแต่เขียนใบสมัคกร นอนเวลาเท่านั้นจะตื่นเวลาเท่านั้น จะภาวนาเวลาเท่านั้น เขียนไว้ละ

ภาวนาเวลานั้นคือภาวนานั้นเขียนใบสมัคกรทั้งนั้น กิเลสมันหลอกว่าภาวนาเวลาเท่านั้น พอตื่นนอนขึ้นมางัวเงีย โอ๊ย นอนยังไม่อึมนะเอาอีกสักหน้อยก่อน นั้นเขียนใบสมัคกรอีก ๆ เอาอีกสักหน้อยก่อน พอเอาอีกสักหน้อยที่ไหนได้ตะวันแห่กัน อย่างนั้นยังไม่ตื่น ยังเขียนใบสมัคกรเรื่อยอยู่ พวกบ้าพวกเขียนใบสมัคกร

นี่อดทนระอาใจเมื่อเวลาได้มาเห็นธรรมชาติที่พระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็น พุดให้มันเต็มอกนี่เสีย พระพุทธเจ้ารู้อย่างไรเห็นยังไร พระสาวกรู้อย่างไรเห็นยังไร เมื่อได้เห็นในนี้เต็มหัวใจแล้วมองดูโลก ถ้าธรรมดาแล้วดูไม่ได้ว่านั่นเลยนะ นอกจากหลับหูหลับตาดู หลับหูหลับตาคือปิดหูฟัง หลับตาดู ถ้าไม่อย่างนั้นดูไม่ได้ เห็นแต่กิเลสเหยียบหัวคน จะว่ายังไร กิเลสเหยียบหัวคน พ้นหัวคน มัดคอคนอยู่ตลอดเวลา มองไปที่ไหน ๆ มีแต่กิเลสมัดคอคน ไม่ได้เห็นมีธรรมเป็นผู้แก้ออก ๆ เลยนี้ทำอย่างไร ไม่ท้อใจจะทำอย่างไร

พระพุทธเจ้าไม่ทรงท้อพระทัยจะทำอย่างไร จะท้อที่ไหนถ้าไม่ท้อพระทัยเมื่อเห็นอยู่ประจักษ์ในหัวใจแล้ว แต่ก่อนจิตของเราธรรมดาเหมือนโลกก็เป็นอย่างนี้ เวลานี้จิตได้พลิกหมุนไปจากโลกนี้แล้วเป็นโลกนี้ขึ้นมาถ้าว่าโลกนิพพานพูดง่าย ๆ เป็นที่สถิตของพระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ คือโลกอันนี้ โลกอันนี้เป็นโลกยังไร โลกนรกอเวจี โลกสวรรค์โลกาน โลกพวกเรานี้พวกโลกสวรรค์โลกานนะ โลกพระพุทธเจ้าโลกทิพย์ ถ้าจะเทียบนะ แต่นั่นเลยนี้หมด เทียบอะไรไม่ได้ ฟังแต่ว่าเลยหมด บรรดาสมมุติทั้งปวงนี้ไม่มีอะไรไปเกี่ยวข้องได้เลย เป็นวิมุตติ โลกวิมุตติที่พระพุทธเจ้าทรงอยู่นั้น กับพระสาวกทั้งหลายอยู่นั้นต่างกันยังไร แล้วมองเห็นพวกเรานี้เห็นยังไร

ท่านไม่ได้มองดูด้วยความประมาท ไม่ได้มองดูด้วยความดูถูกเหยียดหยามนะ มองดูด้วยความเมตตาที่สัตว์ทั้งหลายจมอยู่ในกองทุกข์ทั้งหลายนี้ ไม่ว่าหน้าไหน ๆ เป็นแบบเดียวกัน ไม่ว่าสัตว์ไม่ว่าบุคคลอยู่ด้วยบุญด้วยกรรมของตัวเองพันกันอยู่อย่างนั้นตลอดเวลาหาความว่างไม่ได้เลย แล้วกับผู้ที่หาความยุ่งไม่ได้เลยต่างกันยังไร พิจารณาซิ คนหนึ่งหาความยุ่งไม่ได้เลย คนหนึ่งหาความว่างไม่ได้เลย ต่างกันยังไรบ้าง คนหนึ่งหาความสุขไม่ได้เลย คนหนึ่งทรงบรมสุขต่างกันยังไรพิจารณาซิ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ละ ถ้าตั้งใจปฏิบัติให้เห็นให้รู้ รู้จริง ๆ เห็นจริง ๆ เห็นประจักษ์ใจไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า ปรินิพพานไปก็ปีก็เดือนแล้ว กระเทือนถึงกันหมด บรรดาพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ที่ตรัสรู้ผ่านไปแล้วยี่ เพียงตรัสรู้หัวใจดวงเดียวเท่านั้นฝั่งที่นี้ มันขึ้นเป็นอันเดียวกันแล้ว แล้วไปถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ธรรมชาติอันนี้เราไม่สงสัยตัวเองแล้ว เราแน่ใจในตัวเองแล้วจะไม่แน่ใจพระพุทธเจ้ายังงัย พระพุทธเจ้าเป็นผู้สอนไว้แล้วธรรมเหล่านี้ นี่ละพากันเข้าใจ

วันนี้ได้เทศน์เปิดอกอีก วันนี้ก็เปิดอกอีก แล้วนอกจากนี้แล้วยังพูดชัดเจนอีกว่า เราทำประโยชน์คราวนี้ เวลานี้เราทำด้วยความเมตตาสงสารเต็มหัวใจของเราที่ทำ ไม่ว่าจะโยกย้ายไปที่ไหนมาไหนมีแต่เป็นไปด้วยความเมตตาล้วน ๆ เพราะทำเสร็จแล้วตายแล้วเราจะไม่กลับมาเกิดอีก เราพูดอย่างย่นนิ้วเลย ชี้นิ้วเลย ได้เป็นในหัวใจมาแล้ว อย่างนี้ ๔๗ ปีแล้ว ชี้นิ้วหายสงสัยมาได้ ๔๗ ปีแล้วไม่เคยพูด ปีนี้ได้พูดบ้างเสียแล้ว มันจวนจะตายแล้วเลยได้พูด ใครจะหาว่าโอ้อวด เอ้า หาไป ถ้าอยากเอากิเลสไปเผาหัวใจอีก สอนธรรมเป็นน้ำดับไฟให้ไม่ยอมรับเอากิเลสของสัตว์เท่านั้นเอง

เอาละพอ